

αμόντε

αμόντε κ. **αμόντι** κ. **αμόντο**, επίρρ. [<ιταλ. amonte], (στη γλώσσα της αργκό) άδικα, ανώφελα, του κάκου, χαράμι. Χρησιμοποιείται ιδίως στο χαρτοπαίγνιο ή στο μπαρμπούτι·

- *αμόντε τα ζάρια*, χαλάει αυτή η ζαριά, δεν πιάνεται, δεν ισχύει: «αφού δεν τα μπεγλέρισες καλά, αμόντε τα ζάρια»·

- *αμόντε τα χαρτιά*, χαλάει αυτή η χαρτωσιά: «δεν ανακάτωσες καλά την τράπουλα, γι' αυτό αμόντε τα χαρτιά»·

- *πάμε αμόντε*; συμφωνείτε να χαλάσει αυτή η χαρτωσιά και να μοιράσουμε τα φύλλα από την αρχή (;)· βλ. και φρ. *πάμε γι' άλλα*; λ. άλλος·

- *πάω αμόντε*, αποτυγχάνω: «πήγε αμόντε όλη μου η προσπάθεια»·

- *πήγε αμόντε η δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας